

**Posudek diplomové práce Bc. Kristýny Čobanové
„Profesionální duchovní služba v českých věznicích“**

Vzhledem k tomu, že jsem vystupoval v roli vedoucí práce, nebudu zde znovu shrnovat obsah diplomové práce, ale zaměřím se na spolupráci a na celkové hodnocení.

Spolupráce s autorkou byla po celou dobu dobrá, autorka pracovala samostatně a hlavně v závěrečné fázi svůj postup konzultovala, připomínky se snažila do textu zapracovat.

Z formálního hlediska je práce velmi pečlivá, autorka někdy volí až příliš úsporný styl (začátky kapitol nejsou na samostatné stránce), ale práce je bez vážnějších stylistických nebo jiných formálních chyb. Seznam literatury je relevantní a obsahuje i zahraniční zdroje.

Z obsahového hlediska je dle mého názoru práci nahlížet ze dvou úhlů pohledu. Autorka prokázala velkou pečlivost z hlediska výzkumné části práce. Dobře zdůvodnila metodu, v terénu nasbírala nemalé množství informací a terénní výzkum byl veskrze precizně prováděný i vyhodnocovaný. Z tohoto hlediska není autorce dle mého názoru možno nic vytknout, naopak bych jí pochválila za velkou pečlivost.

Druhý aspekt je míra, do jaké se autorce podařilo výsledky z terénu zhodnotit. A to je dle mého názoru zároveň slabinou celé práce. Přestože autorka přišla na některé – z hlediska občanského sektoru - velmi zajímavé výsledky, nedokáže je v textu dobře zúročit. Autorka např. tvrdí, že všichni kaplani, kteří dostávají placené pracovní místo ve věznicích jsou členy Vězeňské duchovní péče, o.s. a i ti, kteří do věznic chodí dobrovolně potřebují jakési dobrozdání od tohoto občanského sdružení. Už si ale neklade další otázky jako – jak se to jednomu občanskému sdružení podařilo, jaké jsou jiné využívané modely ve světě a jaké je tedy české specifikum tohoto jevu apod. A tak tato veskrze zajímavá oblast zůstává jaksi skryta v popisných částech textu aniž by s ní autorka dále pracovala. To samé platí např. o tvrzení o nadkonfesijnosti práce VDP, která je na evropské úrovni dle autorčina tvrzení unikátní. I to zůstává jako prosté tvrzení, aniž by autorka s touto informací dále pracovala v rozhovorech a jejich vyhodnoceních. Díky tomu práce navozuje velké množství otázek, na které by bylo dobré hledat další odpovědi, autorka se však jakoby bojí být skutečně zvědavá a tak nechává své výsledky sklouzávat po bezpečném povrchu.

Jedinou skutečnou výtku, kterou jsme i s autorkou několikrát diskutovaly, mám ke kapitole 2.2.3., kdy se autorka dle mého názoru ne zcela nezbytně a hlavně bez odstupeu pouští do analýzy spirituální motivace kaplanů.

Z výše zmíněných důvodů práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře s přihlédnutím k průběhu obhajoby.

V Praze dne 10.6.2008

Mgr. Dana Moree

